

TORONYIRÁNY

XV. 5.

2021. január 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 4. vasárnap

Február 2. Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony)

„Ki ez?” – kérdezték a csoda után. S ha többet nem is tudtak meg róla, azt mindenesetre észrevették, hogy hatalommal bíró ember. Valóban, ha megfigyeljük az evangéliumi elbeszéléseket, mindig – még a szenvedésben is – az a szemlélők konklúziója, hogy Jézus hatalommal rendelkezik. Mégpedig olyan hatalommal, amilyennel más ember nem rendelkezik. Jézus mindig így viselkedik, földi élete végéig, hogy nincs fölötte senki és semmi, egyedül a mennyei Atya. Sosem kérdez meg fensőbb hatóságokat vagy intézményeket, s nem hagyja magát befolyásoltatni emberi hatalomtól. Igen, mert ő maga, aki Isten, az egyetlen Úr.

Amikor mennybemenetele előtt lelki hatalmat ad apostolainak, mondja is nekik: „Nekem adatott minden hatalom égen és földön...” S az apostolok nem kételkednek ebben a teljhatalomban, mert ezernyi jelét és bizonyítékát látták életük során. A végső következtetés levonásához, hogy ti. Jézus isteni hatalommal rendelkezik, vagyis „Isten Szentje” (ahogyan a beteg mondja), persze nekik is hitre volt szükségük. De Jézus ezekkel a jelekkel és bizonyítékokkal valóban hatalmában tartotta őket.

Jó volt nekik! – mondhatná valaki -, mi nem láthatunk ilyen jeleket. Valóban? Minden keresztény egy-egy jel a világban Jézus hatalmáról, ha igazán Jézussal együtt él. Mennyi bizonyíték van arra, hogy mire képes a hit! Önzetlen, másokért élő keresztények megtérők és nagy bűnbánók, és maga az egyház is – minden gyarlóságával együtt – a történelemben Isten erejének a bizonyága! Csak legyen szemünk a jelekhez! S vannak rendkívüli jelek is, amelyek a figyelmet reá terelik. Nem ő tehet róla, hogy sok ember figyelmetlen, nemtörődő vagy megátalkodott.

Higgyünk benne, és bizzunk erejében!

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 18,15-20** Mózes által Isten megígéri a választott népnek, hogy prófétákat küld nekik, akiknek kötelességük lesz mindig az ő nevében szólni.
- 2. 1Kor 7,32-35** A házasságban a feleknek egymás javát kell szolgálniuk.
- 3. Mk 1,21-28** A kafarnaumi zsinagógában mindenki felfigyel Jézusra, aki teljesen új stílusban, tekintélyt és hitelességet sugározva tanít.

Jézus a kafarnaumi zsinagógában

Jézus a tó partjáról – immár a tanítványaival együtt – megy Kafarnaumba, és ott a zsinagógában tanít. Kafarnaum halászfalu a Galileai-tó északnyugati partvidékén, mintegy 4 kilométerre nyugatra a Jordán torkolatától. Szegényes házaiban Jézus idején mintegy 2000 ember lakhatott. A falut és a közelében található forrást Josephus Flavius is említi, amikor a Galileai-tónak és környékének természeti adottságait dicséri (Bell. III,10,7-8). Márk az evangéliumi Kafarnaumot Jézus galileai működésének közép- és kiindulópontjaként ábrázolja egyszerűen.

Jellemző tényt fejez ki az a megállapítás is (22. vers), hogy a zsinagógában lévők elcsodálóztak (ekplésszó) Jézus tanításán, illetve a belőle fakadó hatalmon, amely az írástudókéét felülmúlta. Arról az épületről van szó, ahol a zsidó közösség tanulmányozza és tanítja a Törvényt, de a szünagógé szó szerint összejevetelt is jelenthet, így szimbolikus jelentés is tulajdoníthatunk neki. Márk evangéliuma szerint Jézus többször belép a zsinagógákba (1,21.23.39; 6,2), de miután Názáretben visszautasítják a tanítását, a zsinagógáról immár csak negatív értelemben esik szó (vö. 12,39; 13,9). Amikor a keresztény ígéhirdetők a zsinagógákban, a zsidóság körében kezdik missziós munkájukat (ApCsel 9,20; 13,5; 14,1; 17,2 stb.) Jézus példáját követik, de Jézus sorsa telik be rajtuk akkor is, amikor ebből a térből egyre nyilvánvalóbban kilépnek. A „zsinagóga” most még felfedezi a Jézus tanításában rejlő hatalmat, s pozitív értelemben csodálkozik rajta; ezzel pillanatnyilag el is szakad az írástudók, azaz törvényt magyarázók vagy általában „jogászok” világtól.

A 23. verssel megkezdődik az ördögűzés jelenetének elbeszélése. A vers bemutatja Jézus mellett a jelenet másik főszereplőjét, a tisztátalan lélektől megszállt embert. A Bibliában „tisztátalan” az, ami Istennel szemben áll, ami tőle elszakadt, ami vele ellentétes. Míg Isten szent, a gonosz tisztátalan, vagyis a szentet fenyegető hatalom. A „lélek” hatékony, személyes erőt vagy hatalmat jelöl. A tisztátalan lelkek az evangéliumokban megragadják és rabszolgájukká teszik az embereket. Jézus az, aki megszabadítja őket ebből a rabságból, s ezzel az Isten országának valóságát jelzi. A hellenizmus évszázadaiban (Kr. e. III. - Kr. u. II. század) elsősorban a pogányság körében felerősödött a betegség és bajt okozó démonok, ártó szellemek iránti érdeklődés. Valószínűleg ez hatott a zsidóságra is, amely ekkortájt sokkal részletesebben fogalmazta meg az angyalok és démonok, vagyis a tisztátalan lelkek kilétét, nevét, szerepét, mint azelőtt. Egyértelmű, hogy az újszövetségi beszámolók személyes erőt látnak a tisztátalan lelkekben, és nem minden betegséget tulajdonítanak démoni befolyás-

nak. A megszállottság tünetei viszont bizonyos esetekben mentális betegségekre is hasonlítanak (vö. főként a Mk 9,14-29 leírását), és egyebütt sem választhatók el a saját magát és társadalmi kapcsolatait is leromboló ember komplex valóságától (vö. 5,1-20). Az Újszövetség azt a „Szentet” hirdeti és ünnepli, aki teljes valójában gyógyítja és szabadítja meg az embert minden ránehezülő személyes és személytelen hatalomtól. Gál Ferenc szavaival: „Az apostolok két okból nem tartják szükségesnek, hogy megkülönböztessék a betegséget és a megszállottságot: egyrészt azért, mert az a megkülönböztetés az akkori világot nem érdekelte, másrészt azért, mert tudták, hogy a megváltás és az örök élet minden rosszból kiemeli az embert, és a teljes boldogság részesévé teszi.”

A 24-26. versek szerint az ördögűzés lényegében „szó-esemény”: hiába ellenkezik a gonosz, Jézus parancsára távoznia kell. Márk evangéliumának első párbeszédében a gonosz védekezik a szó szerint „mi van köztünk és közted” jelentésű kifejezéssel. A gonosz különös támadásba lendül: felfedi Jézus kilétét. Az Újszövetség igen ritkán nevezi Jézust „Isten Szentjének” (vö. Lk 4,34; Jn 6,69). Márk elbeszélése szerint Jézus szent, mert a keresztségben leszállt rá a Szentlélek, illetve kinyilvánult a szent, élő Istennel való bensőséges kapcsolata. A tisztátalan lélektől megszállott ember az 1,11 után először fogalmaz meg Jézus kilétével és küldetésével kapcsolatos állítást. Jézus maga is megfogalmazza majd küldetésének lényegét (2,17; 10,45), kilétéről pedig az elbeszélés döntő pillanatában Péter és a római százados vall (8,29; 15,39). Az Istennel bensőséges kapcsolatot – mint Jézus titkának lényegét – egy tisztátalan szellem, illetve az általa megszállott ember mondja ki. Ez önmagában egyfajta talány elé állítja az olvasót: Vajon igaz-e, amit a szellem mond? Jézus pedig el is hallgattatja (1,25; vö. 1,34) – vajon miért?

A hallgatási parancs, amely Márk evangéliumának jellegzetes motívuma, először nyomatékosan a gonosz lelkekkel szemben hangzik el, illetve Jézus kilétének titkával kapcsolatos. Bár Jézus mindenütt hirdeti Isten evangéliumát, illetve tiltásai ellenére mindenki terjeszti csodáinak hírért, azokat, akik „tudják, kicsoda”, parancssal egyszerűen hallgatásra kényszeríti. A parancs, illetve ennek betartása Jézus hatalmának újabb bizonyítéka, de önmagában nem magyarázza meg, miért nem szólhatnak a gonosz lelkek. Egyfelől joggal gondolunk arra, hogy még nem jött el az ideje, hogy Jézus nyíltan színt valljon a kilétére vonatkozó kérdést illetően. Másfelől biztos, hogy a gonosznak semmilyen cselekedete sem lehet jó és helyes. Azt mondhatnánk, a gonosz bizonyos értelemben még akkor is hazudik, amikor igazat mond. A titokzatos hallgatási parancs egyfajta fordított logika szerint mégis Jézus kilétének kérdésére irányítja a figyelmet. Az evangélium egészét ismerő olvasó arra is gondolhat, hogy Jézus kilétének titkát nem egy gonosz léleknek, hanem az igazi tanítványnak kell hirdetnie. A helyzet megismétlődik majd Péter hitvallásával. Ő is igazat mond ugyan („a Messiás vagy”), Jézus mégis elhallgattatja, illetve a túlzottan e világi gondolkodása miatt röviddel azután meg is szidja (8,30,31-33).

A 26. vers három rövid megállapítással mutatja be, hogyan hagyja el a tisztátalan lélek a megszállottat. A reakciók jelzik, hogy a gonosz a fizikai mozgásában és belső világában is fogva tartotta ezt az embert. A drámai leírás egyes elemei másutt is visszatérnek az evangéliumban (5,4-5; 9,18).

Az evangéliumot tovább olvasva az események szemtanúhoz szegődünk, akik a történetek láttán vitatkozva kérdezzetik egymást Jézus kilétéről. A 27. vers a körülállók közvetlen reakcióját, megállapítását idézi, majd a 28. vers tágítja a perspektívát. Jézus később be is járja Galileát, de híre megelőzi őt. Ez a hír pedig nem más, mint amit a kafarnaumiak röviden összefoglalnak: „új tanítás hatalommal”, amely főleg a tisztátalan lelkek feletti uralomban mutatkozik meg. Hogy milyen központi szerep jut az ördögűzéseknek Jézus szolgálatában, arra az is utal, hogy a szombattal kapcsolatos viták után (2,1-3,6) Jézust mint ördögűzőt is célba veszik majd ellenfelei (3,20-35).

Martos Levente

A nevelés öröme (15.)

Az ember nevelésének művészete

19. A félelem

A félelemtől való megszabadítás hosszú távú nevelési feladat, időt, türelmet és nyugalmat igényel. A félelem megbénít, megrémít, agresszivitást okoz, amiből gyakran rosszindulat válik, és megakadályozza, hogy szembenézzünk az újdonsággal; ahhoz, hogy szabadok legyünk elfogadni az „újat”, az kell, hogy megszabaduljunk a félelem érzésétől. A félelem önmagában hasznos ellenőrző mechanizmus. Baj lenne, ha nem lenne: az ember úgy nézne szembe veszélyekkel, hogy észre sem venné! (Gondoljunk például az úttesten való átkelésre: nem valószínű, hogy azok az észlelések, amik lehetővé teszik a védekezést és túlélést.) A legyőzendő félelem gyengeséget és függőséget fejez ki: a mélyén ott rejtőzik a sikertelenségtől való rettegetés. „Nem vagyok rá képes”, jelenti ki a gyermek az iskolában, amikor megretten az új dolgoktól, mert nem akar szembenézni a sikertelenség kockázatával. Ezért kell arra buzdítani, hogy olyan dolgokat végezzen, és olyan játékokat játsszon, amik legyőzik a habozást és a vonakodást.

A fejlődés minden szakaszában a ragaszkodás mellett jelen van az elszigetelődéstől, az elhagyatottságtól való félelem. Nem pusztán a hozzá való közelségtől szűnik meg a gyermek félelme. Fel kell készíteni, hogy el tudja viselni, és le tudja küzdeni ezeket az érzéseket, melyekkel az élete során előbb vagy utóbb szembetalálja magát.

Az első tapasztalatok, melyek abban segítik a kicsit, hogy képes legyen egyedül lenni a következők:

- a szülő fokozatos elválása (például az óvodába járás),
- a szülőtől való függés tudata (például szükségem van apura és anyura).

A főző anya lábai mellett játszadozó gyermek (talán manapság nagyon ódivatúnak tűnik ez a kép) nem érzi egyedül magát; tudja, hogy ha szüksége van rá, kérheti az anyja segítségét, beszélgethet vele. Sajnos a szülők ritkán vannak a gyermekeikkel anélkül, hogy beavatkoznának; beleártják magukat, sürgetnek, javaslatokat tesznek, mert attól tartanak, hogy egyedül hagyják őket, bár utána gyakran következtetlenül órákra magukra hagyják a televízió előtt vagy a szobában játszani. Meg kell találni az egyensúlyt a szülői jelenlét és távollét között, vagyis csak akkor kell kapcsolatot felvenni a gyermekkel, ha ő igényli. Figyeljük meg csendben, amit tesznek, így tartjuk tiszteletben a fantáziájukat és kreativitásukat. Nehéz dolog pusztán nézőnek lenni, de ez az ideális magatartás, hogy éreztessük a saját diszkrét és mértékletes segítőkézségünket. Minél többször találják magukat a gyermekek megnyugtató helyzetben, annál több biztonság és bizalom lesz bennük, és így megszabadulnak a félelem és szorongás nyomasztó formáitól.

20. A szorongás

Miért vannak manapság olyanok, akik nyugtatókon élnek?

Miért nem képes az emberek többsége életörömöt sugározni, miért nem példaképek? Természetesen, ami ismeretlen, az nem tanítható. A felnőtt nevelőnek *biofilnek*, vagyis az élet kedvelőjének kell lennie, hinnie kell az életben. Három fő oka van a szorongásnak: az *aggodalom*, a *stressz* és a *bűntudat* (ez utóbbi azzal zaklatja az egyént, amit a múltban tett vagy mondott).

Az állandó aggodás, a folytonos panaszkodás az egyén rossz idegi szokása, ami tönkretesz az élet jó részét, és unalmassá teszi maga és mások számára is. A nagy vezetők olyan emberek, akik cselekszenek és nem aggodnak. Ha valaki enged a kísértésnek, hogy megutáljon minden dolgot, vagy hogy ne segítsen a gyermekeinek legyőzni azt, ami nem tetszik nekik, az azt jelenti, hogy nem a valóság elfogadására sarkallja őket.

A probléma legjobb megoldása, ha megtanítjuk jól kihasználni az időt és függetlennek lenni. A stressz az a fizikai-pszichés állapot, amit egy negatív esemény vált ki, és a szervezetben káros hatást kelt. A felgyorsult ritmus, a mindenáron való versengés, a termelés sürgőssége minden emberi tevékenységben katasztrófához vezet. Meg kell tanulni türelmesnek lenni, kikapcsolódni, a saját feladatainkat figyelmesen, de gond nélkül ellátni. Nem kell eltúlozni a sikerek, eredmények fontosságát, inkább a feladat komolyságára, a kötelesség értelmére kell koncentrálni. Teljes mértékben tilos úgy viselkedni a szülőnek, mintha a gyermek lenne az oka az ő rosszulletének (pl.: Sírba viszel..., Egy nap majd megfizetsz azért, ahogy bánssz velem..., Szenvedek tőled...). Az érzelmi zsarolás büntudatot ébreszt a gyermekben, amitől túlzott tekintélytisztelet, szorongás, bizonytalanság, zavar alakul ki benne a saját akarásával szemben. Amikor a gyermekek hibáznak, azt természetesen szóvá kell tenni, de bármiféle megvetés vagy neheztelés nélkül. A büntetés vagy szemrehányás soha nem nyomhatja el a személyiséget, inkább serkentőnek kell lenni, hogy higgyen abban, képes a javulásra.

A tekintély használata annak elfogadását jelenti, hogy a gyermek érzelmeinek tárgya vagyunk anélkül, hogy ez felkavarna, hogy a harag, a fájdalom és a hiba érzéseit anélkül fejezhessék ki, hogy megtorlástól kellene tartaniuk. Ha a gyermek dühére dühvel válaszol a szülő, akkor ugyanarra a szintre süllyed, a kapcsolat infantilissá válik, nem pedig építő és nevelő jellegűvé.

21. A szeszély

„Olyan szeszélyes a gyerekem, mindig mindent akar, állandóan nyafog... Mit tehettek?” -kérdezik riadtan a szülők.

Elsősorban meg kell bizonyosodni, hogy ennek a szeszélyességnek nincs-e valamilyen fiziológiai oka, vagyis nem egy kezdődő betegségről van-e szó. Ha ezt kizártuk, és tisztázódott, hogy a gyermek jó egészségnek örvend, a szülőknek a következő kérdést kell feltenniük maguknak: „Milyen a kapcsolatom a gyermekemmel?” Ha a szülők tudatában vannak annak, hogy a gyermek számára a lelki egyensúlyhoz elengedhetetlen a nyugodt és rendezett környezet, akkor megtanulják ellenőrzésük alatt tartani a türelmetlenségüket, a hangulatváltozásait, és a fáradság gyakori kifejeződését.

A gyermek képtelen más helyébe képzelni magát, nem tudja megérteni a felnőttek problémáit, hiszen természetesen egocentrikus, következésképpen azt gondolja, hogy ő az oka a nagyok ingerlékenységének. Ez az egyik okozója a bizonytalan személyiség kialakulásának. Nagyon fontos tehát, hogy a gyermekkel szemben magabiztosan, szeretetteljesen és következetesen viselkedjünk, lehetőség szerint kerülve az ellentmondásos magatartást. A szülők közötti egyetértés alapvető a pozitív nevelésben; ugyanígy zavarók lehetnek még a nagyszülőkkel való konfliktusok, a barátok és ismerősök nevelési módszereire való utalások, a párhuzamok...

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Kigyúlsz égi fénynek

Február (a bőjtölő) hónapban bár még kevesebb csillag tündököl esténként az égen, mint a későbbi hónapokban, szentek csillagkoszorúi mégis dúsgazdagok: fénytől, láthatatlan virágoktól. Magától az égtől. Szólni kellene legalább huszonnégy csoda-csillagzatról, de kénytelen az ember válogatni. A szentek élére az áldott Asszony kerül, akit nyelvünkön Gyertyaszentelő Boldogasszonynak nevezünk. Milyen találó jelző, hiszen Mária a világ világosságát vitte a mózesi törvény értelmében bemutatni a templomba. Erre utal a gyertya. S még lobog, látni azt az idős, istenfélő embert is, aki a Gyermeket a „karjába vette, és áldotta Istent”, mivel megláthatta, „az üdvösséget”. Martini bíboros ezt fűzi a jelenethez: „Az Ószövetség megérintette az Újat.”

Mennyit ér egy zseblámpa, és mennyit egy szál gyertya, miután áramszünet miatt kialudt a villanyégő. Van, amikor kiég. Matatok a szobában, a polcon a bölcsek könyvek hallgatnak. Aztán fellobban a gyufaláng és megéled a gyertya. Illyés Gyula sorait dúdolgom: „Te kitaró kis mécs a vaksötét földön, / te légy példaképem!” És megjelenik atyai mesterem: Rónay György, a költő arca a tükör-homályban; önmaga vallomását ismétli odaátrol is: „elhatároztam, hogy a fényben fogok élni.” Nem disztigvál: napfény vagy lámpafény, mivel a fény természete, lényege bölcséletileg a világosság, és most ebben az elvont valóságban kívánom magamnak és a világnak Gyertyaszentelő estjén, délelőtti órák után, amikor sok helyen áldást mondott a pap a gyertyára, amely világosságával azt idézi a tűz-tükrös szentélyben, aki egyszer eljött, és hitet adott az embereknek. Hitet a fényben, hogy lehet világos utakon, ösvényeken járni, s ha áramszünet van városokban, emberlakta helyeken, az ő kegyelem-generátora nem kapcsol ki, a fény ki nem alszik. „A világbank elektromos szívében / az örökmozgó föl-lejár, / mint egy tükör, / mint egy koporsó, / mozgókép, vitrin, üveghintó, / akár egy óriási mécses...” Ha Pilinszky így érzékelteti az égi és a földi események egymásba vetülését, mi, halandók csak bólinthatunk, hiszen a világ szívében a fény nem az árvaság lámpása, hanem az örök Asszonyé, akiért vágyott Goethe és a következő század. Fiáért esengtek a próféták ezredek mélységeiből, amelyek végül az ösatyák által vágyott halmok voltak, amikor az Asszony Fiát a templomban bemutatták. Mi fény hozza színre évente ezt a jelenetet, a Gyertyaszentelő Boldogasszonyét? Miért a gyertyához kötődik az ünnep tartalma, a világosságához, amelyhez a XXI. században is ragaszkodnak az emberek? A kérdésekre a válasz a gyertya természete messzi századokból, a Krisztus-jelkép gyertyáé, hiszen a viasza a Názáreti üdvszerző emberi természetére, világossága, fénye istenségére emlékeztet. S persze a mulandóságra is, hiszen a gyertya a lángjával önmagát emésztí föl, hogy másoknak világítson.

Meggyújtom az ajándékul kapott méhviasz gyertyát, beszívom illatát. Átkapcsolom lélekadomat égi hullámokra és Tűz Tamást idézem:

„A mécses reszketőn lobognak
s a színük egyre véresebb.
Törékeny Szűz, mondd, mi lesz holnap,
kicsiny Virág, mi lesz Veled?
A gyertyák egyszer csonkig égnek
s beteljesül az áldozat
s akkor kigyúlsz szép égi fénynek,
hogy ránk sugározd lángodat.”

Csöndes kápolnák mélyén ha felmutatják a hófehér Kenyeret, óhatatlanul eszünkbe jut: ezért jövünk ide, látni a fehérségben a Titokzatost, kérni kegyelmet, irgalmat – az irgalmatlan világzajban, önzésben. „Megtört test... omló s ontott vér itt és most. Ez a misztériumban valóságos történes, emlékeztet. De az emlékezésnél, a szimbólumnál meg nem állhatunk, hanem az itt rejtett valóságig hatolunk” – írja Prohászka. Irgalom, emlékeztet, valóság, ha elfogadjuk a titkot, amiért Isten elküldte Fiát. Többen megkérdezték már: miért kellett elküldenie? Nem volt más módja a megváltásnak? A végtelen Szeretet csak egyet ismer, s ha a lényeg eltűnik, meghal az ember, aki csupán a szeretet által maradhat fenn. Paul Claudel, a francia írja, hogy Isten nélkül képtelenség létezni, természet és kegyelem nem választódik szét, csupán annyi a „változás”, hogy a hit megtapasztalása egyszer csak felnyitja a szemet arra a másik dimenzióra, ami kezdettől bennünk van.

† Tóth Sándor

hírek információk

Január 20-án, a Püspöki Székház kápolnájában Kiss-Rigó László püspök a Balassi-szentmise keretében megáldotta a Balassi Bálint-emlékkardokat, mely irodalmi kitüntetéssel 1997 óta méltatja a Balassi Kuratórium a magyar líra élvonalába tartozó, európai szellemiségű költőket, valamint a magyar költészetet fordító, idegen anyanyelvű, külföldi irodalmárokat. A középkori mintára kovácsolt, végvári szabályokat 2009 óta áldja meg és adja át a kitüntetetteknek a szeged-csanádi püspök.

A díjat február 14-én, Bálint napján adják át. Idén Kürti László költő és az ausztrál Ross Gillett műfordítót méltatják a kitüntetéssel.

Február 2-án, Urunk bemutatásának ünnepén (hagyományos neve Gyertyaszentelő Boldogasszony) a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmisét, melyen részt vesznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye területén dolgozó szerzetesközösségek, világi intézmények és az apostoli élet társaságának tagjai.

Lezárult a Szegedi Dóm Látogatóközpont által hirdetett Betlehem-készítő pályázat közönségzavazása. A hét kategória 61 alkotására összesen 963 voks érkezett. A közönségzavazás eredményhirdetése, valamint a szakmai zsűri értékelése a kiállítás zárásakor, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján, február 2-án lesz. A pályázat alkotásaiból készült kisfilm a <https://szegedidom.com/blog/betlehem-keszito-palyazat/> világháló oldalán nézhető meg.

Az újszegedi katekumen-csoport várja azoknak a felnőtteknek a jelentkezését, akik sokáig nem gyakorolták vallásukat, de most szeretnének bekapcsolódni az egyház életébe és felkészülni az elmaradt szentségek felvételére. Az érdeklődőket szerdánként, 19 órától várják az Árpád-házi Szent Erzsébet templom világháló oldalán (<https://join.skype.com/f6WAdj85UdNa>).

Február 7-én kezdődik és egy hétig tart a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által szervezett, az országos rendezvényekhez kapcsolódó népszerű programsorozat, a Házasság hete, melynek 13. alkalommal ad otthont Szeged. A keresztény egyházak, valamint civil szervezetek széles körű összefogásával megvalósuló rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, valamint, hogy segítséget nyújtson a házasságra készülőknek vagy a párkapcsolati problémákkal szembesülőknek. A rendezvénysorozat ideji mottója: „Ezerszer is igen!”. Az eseményeket - a vírushelyzetre való tekintettel rendhagyó körülmények között - legtöbb esetben online követhetitek figyelemmel az érdeklődők. Szegeden a hét során az alábbi programok lesznek: február 7-én, vasárnap 10 órakor ünnepi nyitómise a Székesegyházban, majd délután városi Szerelmes Kalandtúra a CsaládKözPont szervezésében. Kedden házasságerősítő online workshop a Remény Háza Családműhelyben, szerdán a SZTE Szabadegyetem oldalán Papp Miklós online előadása, csütörtökön online baba-mama klubos előadás. A teljes program kínálatról a <https://pasztoralis.hu/csaladkozpont/hazassaghete/> weboldalon, illetve a HazassagHeteSzeged facebook oldalon tájékozódhatnak az érdeklődők.

A házasságra készülő jegyes-párok felkészítése február 7-én, vasárnap 18 órakor kezdődik az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4). A húsvétig tartó Újszegedi Jegyes Esték sorozatot Thorday Attila vezetésével házaspárok tartják.

Az egyházmegye Gál Ferenc Egyeteme 4 karon várja a továbbtanulókat. A felvi.hu-n február 15-ig jelentkezhetnek a szegedi, szarvasi, békéscsabai, gyulai karok a gazdálkodási és pénzügyi, ápoló, szociális munka, kisgyermeknevelő, óvodapedagógus, tanító, valamint kétszakos hittanár szakok nappali vagy levelezős képzéseire Csongrád-Csanád és Békés megyébe, valamint Budapestre is. A hallgatóknak kollégiumot, külföldi és belső ösztöndíjakat, újabb nyelvvizsgára felkészítést, sportolást, közösségekbe való bekapcsolódást biztosít a Gál Ferenc Egyetem.

Világnak szóló tudomány címmel tartanak november 5-én konferenciát a Gyulai Felsőoktatás Napján. A Gál Ferenc Egyetem 2017. január 31-én vette át a gyulai egészség- és szociális tudományi felsőoktatást, és javaslatára Gyula Város Önkormányzata a Gyulai Felsőoktatás Napjának nyilvánította január 31-et, ezzel is kiemelve az átvétel és a helyi felsőoktatás társadalmi szerepét. Az idei a negyedik konferencia, melyre regisztrálni november 4-ig a GFE honlapján keresztül lehet.

Folytatódik a Katolikus Ház közösségének gyűjtési akciója, mellyel azoknak az egészségügyi dolgozóknak szeretnének segíteni, akik Szegeden koronavírusal fertőzött betegeket gondoznak. A tavaly decemberben kezdődött kezdeményezésnek köszönhetően telefonokat, pulzoximétereket, cumisüvegeket, hosszabbítókat adományoztak már a Covid-osztályokon dolgozóknak. Továbbra is várják a pénz- és eszközadományokat, melyek segíthetik az orvosok és ápolók mindennapi munkáját az SZTE járványügyi ellátó központjában. A támogatást a KatHáz Közhasznú Nonprofit Kft. 11735005-26052849-00000000 számlaszámra várják. Kérik, hogy a közlemény rovatra írják be a Covid szót.

Először szervezett közös véradást az állami gondoskodásban élő gyermekeket támogató ÁGOTA Alapítvány és az Országos Vérellátó Szolgálat. Az alkalmat a Vérellátó regionális központja kezdeményezte, hiszen a jelenlegi járványügyi helyzetben különösen fontos az ország vérkészletének folyamatos biztosítása, melyhez napi 1200-1300 véradás szükséges. A vérvétel az ÁGOTA Csongor téri Közösségi Házában, a járványügyi előírások szigorú betartásával történt. A véradáson a szervezet önkéntesei és a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató munkatársai vettek részt.

A gyorssegélyek után újabb építőanyag szállítmánnyal és lakókonténerekkel támogatta a horvátországi földrengés károsultjait a Katolikus Karitás. Január 26-án építőanyag szállítmány és két lakókonténer érkezett a horvátországi Sziszekbe a segélyszervezet munkatársaival. A mintegy 10 millió forint értékű segélyszállítmány célja a földrengés során károsulttá vált családok ideiglenes, valamint hosszú távú lakhatásának biztosítása. A szállítmány része volt az a két kamionnyi, összesen 46 tonna vakolóhabarcs, mely a családok otthonainak újjáépítését segítheti. A sziszeki Karitással egyeztetve a gyűjtést meghosszabbította a segélyszervezet, melyhez február 15-ig lehet csatlakozni. A 1356-os adományvonalon hívásonként 500 Ft-tal, valamint a karitasz.hu oldalon online módon támogatható a horvátországi földrengés utáni újjáépítés.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.